گزارش

بازدید صلیب سرخ از گوانتانامو

گروه بین‌الملل: در پی خودکشی سه زندانی گوانتانامو و افزایش فشارهای جهانی برای بستن این زندان کمیته بین‌المللی صلیب سرخ هیاتی را برای بازدید از این بازداشتگاه اعزام می‌کند. به گزارش بی‌بی‌سی منابع کمیته بین‌المللی صلیب سرخ اعلام کردند که مقامات آمریکایی با درخواست این کمیته برای اعزام هیات ویژه‌ای به گوانتانامو موافقت کرده‌اند و این هیات که یک پزشک و یک شخص آشنا به زبان عربی نیز در آن عضویت دارند، در چند روز آینده عازم این سفر می‌شوند. صلیب سرخ تاکید کرده که هدف از این بازدید انجام تحقیقات درباره خودکشی‌های اخیر در گوانتانامو نیست. نمایندگان این کمیته هر شش تا هشت هفته یک بار از گوانتانامو دیدار می‌کنند و در بازدیدهای قبلی خود با هر سه مرد زندانی که روز شنبه خودکشی کردند، دیدار کرده بودند. براساس کنوانسیون‌های ژنو ناظر بر رفتار با اسیران جنگی، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ حق دیدن از زندانیان جنگی را دارد و گرچه آمریکا، بازداشت‌شدگان گوانتانامو را «غیرنظامیان متخاصم مسلح» دانسته و آنان را اسیر جنگی محسوب نمی‌کند، به صلیب سرخ اجازه دیدن از آنان را داده است. از آنجا که برخی از زندانیان گوانتانامو چندین سال را بدون دسترسی به امکانات متعارف قضایی و اطلاع از وضعیت آینده خود در زندان به سر برده‌اند، کارشناسان نسبت به سلامت روانی آنها ابراز نگرانی کرده‌اند. به گفته منابع رسمی آمریکا سه نفری که اجساد آنان روز شنبه در گوانتانامو یافت شد عبارتند از «مانی العتیبه» سی‌ساله و یاسر الظهرانی ۲۱ساله هر دو شهروند سعودی و علی عبدالله احمد ۲۸ساله از یمن. علی عبدالله از فعالان میان رتبه شبکه القاعده و یاسر الظهرانی از جنگجویان طالبان در افغانستان بودند. مانی العتیبه قرار بود به زودی از گوانتانامو به کشورش منتقل شود. اما به نظر می‌رسد او از این تصمیم اطلاعی نداشت و در حال حاضر حدود ۴۶۰ نفر از شهروندان کشورهای مختلف در گوانتانامو زندانی هستند که چون آمریکایی نیستند و در پایگاه نیروی دریایی خارج از خاک این کشور زندانی شده‌اند، در اختیار وزارت دفاع آمریکا و خارج از حوزه اختیارات نهادهای قضایی این کشور هستند.

■ فشار اروپا برای تعطیلی گوانتانامو

مقامات آمریکایی گفتند سران اتحادیه اروپا از دیدار هفته آینده خود با جورج بوش، رئیس جمهور آمریکا به منظور اعمال فشار روی او برای تعطیلی زندان گوانتانامو استفاده خواهند کرد. «اورسلا پلاسنیک» وزیر خارجه اتریش که کشورش ریاست دوره‌ای اتحادیه اروپا را به عهده دارد گفت که معیارهای رایج حقوق بشر و ضوابط بشردوستانه باید در مبارزه با تروریسم نیز رعایت شود. خانم پلاسنیک وجود زندان گوانتانامو را پدیده‌ای نابهنجار توصیف کرد و گفته است که در اجلاس مشترک مقامات آمریکا و اتحادیه اروپا در هفته آینده، اتریش مصرانه خواستار تعطیل شدن این بازداشتگاه خواهد شد. «ماسیمودالما» وزیر خارجه ایتالیا نیز اعلام کرد که با همتای آمریکایی خود درباره لزوم تعطیلی زندان گوانتانامو صحبت خواهد کرد. دالما گفت: «صحبت در این باره با دولت آمریکا برای تضمین احترام به حقوق بشر و استانداردهای بشردوستانه و مشروعیت بین‌المللی مبارزه با تروریسم اجتناب‌ناپذیر است.» سخنگوی دولت آلمان هم اعلام کرد دولت آمریکا به آلمان وعده داده شرح وقایع خودکشی زندانیان گوانتانامو را به دولت آلمان ارائه دهد. از سوی دیگر بی‌بی‌سی گزارش داد وزارت خارجه آمریکا سعی می‌کند از اظهارات یکی از مقام‌های ارشد خود که خودکشی کرده سه زندانی در بازداشتگاه گوانتانامو را حرکتی تبلیغاتی توصیف کرده بود، فاصله بگیرد. «کالین گرافی» معاون دستیار وزیر خارجه آمریکا از دفتر دیپلماسی عمومی گفته بود این خودکشی‌ها تاکتیکی برای پیش بردن آرمان‌های جهادگرایانه بوده است. او گفت: «آنها برای زندگی خود ارزش قائل نیستند و مسلماً برای جان ما هم ارزشی قائل نمی‌شوند. این افراد از بمب‌گذاری انتحاری به‌عنوان تاکتیکی برای پیشبرد اهداف جهادی خود استفاده می‌کنند. خودکشی آنها هم حرکتی حساب شده برای جلب افکار عمومی بود.» اما شان مک کورمک سخنگوی وزارت خارجه آمریکا در پاسخ به پرسش‌های خبرنگاران گفت که هر مورد خودکشی مایه نگرانی برای دولت آمریکا است. او درباره اظهارات خانم گرافی گفت: «من نخواهم گفت که این یک ترفند تبلیغاتی بوده است.» تاکنون بیش از ۲۵ مورد تلاش برای خودکشی در زندان گوانتانامو گزارش شده، اما این اولین بار است که این خودکشی‌ها به مرگ افراد منجر می‌شود.

خبر

چین: آمریکا فرافکنی می‌کند

مهر: وزارت امور خارجه چین امروز سه‌شنبه با انتشار بیانیه‌ای کنگره آمریکا را متهم کرد که با وجود نقض شدید حقوق بشر در آمریکا، این کشور، پیوسته پکن را به این امر متهم می‌کند. به نوشته سایت خبری فوربس وزارت امور خارجه چین در ادامه این بیانیه آورده است: مقامات آمریکایی تاکنون چندین بار چین را به نقض حقوق بشر متهم کرده‌اند که این موضوع دخالت آشکار در امور داخلی چین به‌شمار می‌رود. این وزارتخانه همچنین اعلام کرد: روز گذشته نیز کنگره آمریکا در جلسه‌ای که برگزار کرد، چین را متهم کرده است حقوق بشر را نقض می‌کند و معتقدین به ادیان را مورد شکنجه و آزار قرار می‌دهد. در ادامه آمده است: این در حالی است که آمریکا به‌عنوان یکی از ناقضان حقوق بشر در داخل و خارج از خاک خود همواره مورد اعتراض سازمان‌های مختلف بوده است. جیانگ یو یکی از سخنگویان وزارت خارجه چین اعلام کرد: آمریکا اجازه ندارد برای دور کردن توجه سازمان‌های بین‌المللی از نقض حقوق بشر در کشور خود، مدام کشورهای دیگر را به این امر متهم نماید.

میزگرد الجزیره در خصوص برگزاری کنفرانس جبهه رهایی ملی سوریه در لندن

اپوزیسیون سوریه چه می‌گوید

ترجمه: زهرا پویان‌فر

در طول چند دهه متوالی روابط نظام حاکم بر سوریه و اپوزیسیون سوری مراحل مختلفی را پشت سر گذاشته و در اغلب موارد همراه با بی‌اعتمادی و رویارویی بوده است. در دهه ۱۹۷۰ بعثی‌ها تحت پوشش چتری به نام جبهه ملی ترقی‌خواه متشکل از احزاب چپ و ملی‌گرا زمام حکومت و جامعه را با تمسک به ماده هشتم قانون اساسی سوریه به دست گرفتند ولی این امر موجب ناخشنودی اپوزیسیون سوریه شد زیرا آنها معتقد بودند که جبهه یاد شده پوششی ظاهری برای پنهان کردن استبداد بعثی‌ها است تا مردم سوریه را وادار به سکوت و دست کشیدن از حق طبیعی ابراز اختلاف‌نظر و مخالفت بکنند. اپوزیسیون سوریه از طیف متنوعی تشکیل شده است. برخی از آنها اسلامی، برخی چپ‌گرا و برخی هم لیبرالیست هستند. از این گذشته کردها هم علیه آنچه که آن را تبعیض نژادی اعراب علیه اکراد می‌نامند مبارزه می‌کنند. اوج رویارویی میان این دو اردوگاه در زمان حافظ اسد رئیس جمهور پیشین سوریه بود که در سال ۱۹۸۰ قانون شماره ۴۹ را صادر کرد مبنی بر اینکه تمام کسانی که عضویت آنها در اخوان‌المسلمین ثابت شود اعدام خواهند شد. هنوز اندک آرامشی برقرار نشده بود که بشار اسد در ۱۷ جولای سال ۲۰۰۰ رهبری کشور را به دست گرفت. با آمدن بشار اسد دورانی آغاز شد که به خاطر وعده فضای باز سیاسی بهار سوریه نام گرفت و برخی انجمن‌های حقوقی شکل گرفت از جمله انجمن «عطاسی» که خواستار اصلاحات سیاسی در کشور بود. ولی اکنون اپوزیسیون بر این باور است که این یک بهار ناپایدار بود و گل‌های آن نشکفته پرپر شدند. به هر حال روابط اپوزیسیون و حکومت بار دیگر به‌هم خورد و به رویارویی مجدد انجامید. اما این بار اپوزیسیون با توجه به تغییر شرایط به چهارچوب‌های جبهه‌ای روی آورد. آغاز این جبهه‌ها تشکیل جبهه بیانیه دمشق بود که در سال ۲۰۰۵ شکل گرفت و خواستار تغییرات ملی و دموکراتیک شد. این جبهه طیف مختلفی از منتهی‌الیه چپ تا منتهی‌الیه راست از جمله حزب دموکراتیک ملی در سوریه، کمیته‌های احیای جامعه مدنی، ائتلاف دموکراتیک کردی در سوریه، جبهه دموکراتیک کردی در سوریه، حزب المستقبل و شخصیت‌هایی همچون ریاض سیف، جودت سعید، عبدالرزاق عید، سمیر النشار، فداء اکرم الحورانی، کمال زکار، عبدالکریم الضحاک، هیثم المالح، شیخ نواف البشیر و نایف قیسیه را دربرمی‌گرفت. این بیانیه بر دو خواسته اساسی تاکید داشت که عبارت بودند از تغییر مسالمت‌آمیز نظام سوریه و رد هر گونه دخالت خارجی در تعقیب برنامه سیاسی آن. ولی تشکیل‌دهندگان این جبهه ناگهان با مسائلی روبه‌رو شدند که پیش از این به حساب نیاورده بودند. از جمله این رویدادها خروج ناگهانی عبدالحلیم خدام معاون رئیس‌جمهور سوریه از اردوگاه نظام حاکم و پیوستن او به اپوزیسیون بود که تشکیل جبهه رهایی ملی از ثمرات این تحول جدید به شمار می‌رود. خدام و علی صدرالدین بیانونی دبیرکل اخوان‌المسلمین سوریه، دو تن از برجسته‌ترین اعضای اپوزیسیون سوریه در تبعید هستند که در تشکیل این جبهه در ماه مارس نقش اساسی داشتند. این دو پس از یک کنفرانس خبری در کنار یکدیگر بر همکاری مشترک خود تاکید ورزیده و آن را صرف‌نظر از اختلافات سیاسی گذشته‌شان به صلاح سوریه دانستند. اما تشکیل این جبهه با مخالفت برخی و اما و اگر برخی دیگر روبه‌رو شد زیرا معترضین نسبت به صداقت پشیمانی خدام از خدماتی که سالیان طولانی در داخل نظام سوری انجام داده است شک و تردید دارند. در هر صورت رهبران جبهه رهایی ملی در روزهای گذشته با برگزاری کنفرانسی در لندن خواستار سرنگونی دولت بشار اسد با توسل به نافرمانی مدنی شدند. رهبران اپوزیسیون سوریه ضمن فاسد و مستبد خواندن دولت سوریه، وعده دادند که دموکراسی را به این کشور بازگردانند. در این کنفرانس بار دیگر بر ضرورت انجام تغییرات مسالمت‌آمیز در سوریه بدون توسل به سلاح و خونریزی و بدون هر گونه دخالت خارجی تاکید شده است. در بیانیه‌ای که از سوی این جبهه صادر شد آمده است که میان این جبهه تازه‌تاسیس و جبهه بیانیه دمشق هیچ‌گونه تعارضی نیست بلکه این ادامه آن به شمار می‌رود. این بیانیه در عین حال از جامعه بین‌المللی خواسته است تا درد و رنج مردم سوریه را درک کرده و پرده از ماهیت نظام بردارد. این جبهه مدعی است که نظام سوریه هم‌اکنون در آستانه سقوط قرار گرفته زیرا تمامی عوامل بقای خود را از دست داده است. جبهه رهایی حتی بعثی‌ها را هم قربانیان نظام سوریه خوانده و از آنها خواسته است که به مردم بپیوندند. از دیگر نکاتی که در بیانیه جبهه آمده تاکید بر همبستگی عربی و دعوت به مبارزه برای آزادی اراضی اشغالی است. این جبهه همچنین بر دو محور ملیت و اسلامیت تاکید کرده و خود را بخشی از بافت عمومی جامعه دانسته است. برخی از خواسته‌های مهمی که در بیانیه جبهه مطرح شده‌اند عبارتند از: ۱- لغو حالت فوق‌العاده و لغو تمامی قوانین و تدابیر استثنایی که حقوق و آزادی‌های مردم را زیر پا می‌گذارد و از جمله مهم‌ترین آنها قانون ۴۹ صادره در سال ۱۹۸۰ میلادی مبنی بر اعدام کسانی که عضو اخوان‌المسلمین هستند. ۲- بازگرداندن تابعیت کسانی که تابعیت آنها به خاطر دلایل سیاسی سلب شده است. ۳- صدور قانونی مبنی بر اعطای تابعیت به کردهای مخفی سوری طبق آمار سال ۱۹۶۲ میلادی. ۴- پایان دادن به پرونده‌های انسانی بلاتکلیف در خصوص افراد بازداشت‌شده به خاطر آزادی بیان، مفقودین و مهاجران به خارج. ۵- لغو تمامی تصمیم‌ها و تدابیر مربوط به مصادره اموال منقول و غیرمنقول به خاطر دلایل قومی یا سیاسی و بازگرداندن آنها به صاحبانش. ۶- وضع قانونی برای برگزاری یک انتخابات عمومی که تضمین‌کننده برابری و عدالت و نمایندگی واقعی و سالم برای همه شهروندان. ۷- وضع قانون اساسی جدید، اعمال قانونگذاری و تشکیل دولت جدید توسط مجلس منتخب. تلویزیون الجزیره به بهانه تشکیل کنفرانس جبهه رهایی ملی میزگردی را تشکیل داده و مسائل مطرح شده در کنفرانس و بیانیه جبهه را به بحث گذاشته است. شرکت‌کنندگان این میزگرد عبارتند از: محمود السید الدغیم عضو جبهه رهایی ملی از لندن، احمد الحاج علی نویسنده سوری از دمشق و انس محمد عبده عضو جنبش عدالت و سازندگی که یکی از گروه‌های امضاکننده بیانیه دمشق است.

■■■

■ اولین سئوال را از محمود الدغیم در لندن می‌پرسم. در بیانیه‌تان از تغییر نظام و کشور صحبت کرده‌اید گویی فرض را بر سقوط نظام کنونی گرفته‌اید بدون آنکه ابزارها یا علائم این سقوط را به وضوح بیان کنید.

الدغیم: اولاً جبهه رهایی ملی همه جریان‌های اپوزیسیون سوری را نمایندگی می‌کند. خواه جریان‌هایی که در کنفرانس تاسیسی حضور داشتند و خواه جریان‌هایی که در این کنفرانس حضور نداشتند و قرار است بعداً حضور پیدا کنند. جریان‌های دیگری هم هستند که به خاطر ترس از احتمال سرکوب توسط نظام از ذکر نامشان خودداری کردیم.

■ مقصودتان این است که جریان‌هایی در داخل سوریه با شما هستند که نامشان را ذکر نکرده‌اید؟

من مطمئن هستم که بیش از هفتاد درصد بعثی‌های نظام کنونی سوریه مخالف سیاست‌های استبدادی و انحصارطلبانه این نظام هستند.

■ از ابزارهای تحقق اهداف بزرگی که در بیانیه‌تان ذکر کردید پرسیدم و هنوز پاسخ من را ندادید.

امروز انتخاب اعضای مجلس ملی به روش دموکراتیک و بدون هر گونه شکاف در میان احزاب و جریان‌ها یا شخصیت‌های مستقل انجام گرفت و این مجلس نیز دبیرکل را انتخاب کرد. قرار است این مجلس و دبیرکل آن وظایف خود را طبق برنامه تعیین شده انجام دهد. اما در خصوص تغییر (نظام) باید بگویم که به خواست خدا این تغییر اتفاق خواهد افتاد زیرا تمامی مردم از طوایف و طبقات و قومیت‌های مختلف در سوریه متحمل درد و رنج بسیاری به خاطر وجود این نظام شده‌اند و جبهه رهایی ملی پیام‌های روشنی را به طوایف و طبقات مختلف مردم ارسال کرده است تا برای رهایی از این نظام اقدام کنند زیرا این نظام به همه طوایف ستم کرده است و طایفه علوی هم از این ستم‌ها برکنار نبوده است.

■ آقای انس محمد عبده! شما عضو جنبش عدالت و سازندگی هستید که بخشی از بیانیه دمشق است. آیا با نکات مطرح شده در کنفرانس رهایی ملی موافق هستید؟

ما بر این باوریم که بیانیه دمشق یک چتر ملی گسترده‌تری است که اپوزیسیون سوریه را دربرمی‌گیرد و معتقدم که جبهه رهایی نمی‌تواند مدعی شود که همه گروه‌های اپوزیسیون را دربرمی‌گیرد بلکه این جبهه در واقع در برگیرنده برخی جریان‌ها و شخصیت‌های مستقل است و هنوز در ابتدای راه قرار دارد. در برابر جنبش عدالت و سازندگی دو راه وجود داشت. یا باید جبهه رهایی ملی را انتخاب می‌کردیم یا جبهه بیانیه دمشق را، و ما دومی را انتخاب کردیم زیرا معتقدیم سیاست‌های بیانیه دمشق به خط مشی ما نزدیک‌تر است.

■ آیا مقصودتان این است که تفاوت بارزی میان این دو جبهه وجود دارد؟

من در دو روز گذشته با برخی از برادران امضاکننده بیانیه دمشق که در داخل سوریه به سر می‌برند گفت‌وگوهایی داشتم و آنها به روشنی تمام به من گفتند که موضعشان در خصوص جبهه رهایی روشن است و در این مورد بیانیه رسمی صادر کرده و موضع خود را در کنفرانس بروکسل و نیز در این کنفرانس ذکر کرده‌اند. بنابراین فکر می‌کنم مسئله برای امضاکنندگان بیانیه دمشق و به‌خصوص برای کمیته موقت آن در داخل سوریه کاملاً روشن است. ما قصد داریم شعار راه سوم را در داخل جنبش (عدالت و سازندگی) مطرح کنیم و آن ایجاد تغییرات به روش مسالمت‌آمیز در داخل سوریه از طریق همکاری با تمامی نیروهای اپوزیسیون داخلی و احیاناً خارجی است.

■ پرسش بعدی را از نویسنده سوری آقای احمد الحاج علی می‌پرسیم. شما به عنوان نویسنده‌ای که داخل سوریه هستید نتایج کنفرانس رهایی ملی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

احمد الحاج: بگذارید اول به اصطلاح «راه سوم» بپردازم. ای کاش این اصطلاح را می‌شد به عنوان یک جایگزین برای وضعیت کنونی حاکم در وطن عربی [کشورهای عربی] به کار برد زیرا جنگ سختی در آن درگرفته است و کسانی که طرفدار صلح هستند هیچ راهی در پیش روی خود به جز مقاومت نمی‌بینند و راه سوم آنها همین است. اما در مورد اپوزیسیون باید بگویم که آرزو دارم ای کاش ما یک اپوزیسیون حقیقی و مثبت داشتیم ولی اینها مجموعه‌ای از افراد و گروه‌های کوچکی هستند که پیرامون برخی افراد و طرف‌های داخلی یا خارجی و یا نظریات ابتدایی شکل گرفته‌اند. البته من مدعی این نیستم که نظام سیاسی ما مطلق و کامل است بلکه معتقدم که این نظام نیاز به تغییر و تحول و اصلاح دارد و همه خواسته‌ها قابل طرح شدن هستند. ولی در شرایط حاضر از شکل‌گیری چنین جریان‌هایی که نام اپوزیسیون بر خود می‌نهند تعجب می‌کنم و از این هم شگفت‌آورتر اینکه چگونه آنها چنین ادبیاتی را برگزیده‌اند و بر اساس کدام آگاهی و پایگاه مردمی چنین ادعاهایی را مطرح می‌کنند. ادبیات آنها ادبیات براندازی است نه اصلاح‌طلبی. اینها در واقع دنباله‌رو سیاست‌های آمریکا هستند زیرا وقتی که برنامه‌های آمریکا در مورد سوریه با شکست مواجه شد درصدد برآمد که این قبیل عوامل را بتراشد و آنها را به عنوان اپوزیسیون در برابر نظام علم کند. آرزو می‌کنم که این افراد به وطن خودشان برگردند و در اصلاح امور مشارکت کنند.

■ آقای دکتر محمود! ایشان می‌گویند شما در خارج سوریه از کدام اپوزیسیون سخن می‌گویید در حالی که شبهه‌های زیادی در این مورد وجود دارد به‌خصوص با توجه به فشارهای بین‌المللی که متوجه نظام سوریه است. شما از تغییرات مسالمت‌آمیز سخن می‌گویید ولی جامعه به هیچ وجه با شما نیست؟

محمود سید: اولاً من از آقای احمد حاج علی می‌خواهم که به جبهه رهایی ملی بپیوندند و در برابر این نظام دیکتاتوری قرار گیرند؛ نظامی که دستش به خون بعثی‌ها و سایر احزاب چپ و اسلامی و فلسطینیان در تل زعتر و نهر البارد و خون لبنانی‌ها در جنگ «امدارج» و خون دیگران آغشته است. ما یک عده پراکنده و بی‌ریشه نیستیم بلکه ما ریشه در تاریخ سوریه داریم و فرزندان سوریه هستیم. اما اینکه ما را دست‌نشانده می‌خوانند باید بگویم که این مارک به هیچ وجه به ما نمی‌چسبد بلکه این نظام سوریه است که با چراغ سبز اسرائیل وارد لبنان شد، با چراغ سبز اسرائیل اردوگاه‌های فلسطینی را مورد حمله قرار داد و هم‌اکنون ارتش سوریه را به دستور اسرائیل سرکوب می‌کند و مانع از انجام وظایفش می‌شود. این خود سوریه است که پیمان‌های متعددی با آمریکا بسته است و در عین حال مردم خودش را در داخل سوریه زندانی کرده و گرسنه نگه‌داشته است. این نظام موجب عقب‌ماندگی کشور و گرفتاری مردم شده است.

■ آقای عبده! شما عضو بیانیه دمشق هستید. شما به عنوان جریانی که در داخل سوریه فعالیت می‌کنید رفتار نظام سوریه را نسبت به خود چگونه ارزیابی می‌کنید؟

عبده: واقعیت این است که باید در این مورد صریح صحبت کنم و باید بگویم که ما نیاز جدی به تغییرات داریم و این به خاطر مردم سوریه است. مردم سوریه بیش از هر کس دیگری خواستار تغییرات هستند و به عبارت دیگر اپوزیسیون حقیقی خود مردم هستند و اپوزیسیون هم در واقع خواسته‌های مردم را منعکس می‌کند. متاسفانه به نظر می‌رسد که نظام سوریه تا این لحظه هنوز از شرایط عراق درس نگرفته است و می‌خواهد مردم سوریه را به سمتی سوق بدهد که ما خواستار رسیدن به آن نیستیم. ما به وضوح تمام به این نظام می‌گوییم که در منطقه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم سه طرح اساسی با هم درگیرند. طرح نخست طرح نظام‌های استبدادی است که می‌خواهد همه زیر چتر آن قرار گیرند و از حزب بعث و نظام دفاع کنند در حالی که ما اساساً با این امر مخالفیم. طرح دوم طرح آمریکایی است که می‌خواهد بر این منطقه تسلط پیدا کند در حالی که منافع این طرح با منافع عالی مردم سوریه در تعارض است. ولی طرح سوم چنانکه قبلاً هم اشاره کردم اقدام از طریق اپوزیسیون ملی و تلاش برای گسترش حوزه آزادی‌ها است. این طرح نیاز به وقت زیاد دارد ولی به نظر ما تنها راهی است که می‌تواند با کمترین هزینه و خسارت به نتایج مورد نظر برسد.

■ آقای احمد الحاج! اپوزیسیون خارج از کشور دائما متهم به ارتباط با بیگانه و بهره‌برداری از فشارهای خارجی است. کسانی هم که در داخل هستند پیوسته در معرض بازداشت قرار دارند و از هرگونه فعالیت آنها جلوگیری می‌شود. به عبارت دیگر نظام حتی به کسانی که در چارچوب قانونی آن عمل می‌کنند اجازه نفس کشیدن نمی‌دهد. نظر شما در این خصوص چیست؟

احمد الحاج: فکر می‌کنم هیچ نظامی در جهان وجود ندارد که در طول ده‌ها سال با این همه اهداف بزرگ و شرایط دشوار و تحولات پیچیده روبه‌رو باشد و اشتباه نکند. ولی اگر در خواسته‌های کسانی که خود را اپوزیسیون می‌نامند و جبهه‌ها تشکیل می‌دهند دقت کنیم متوجه می‌شویم که اولاً آنها خواسته مشخصی را مطرح نمی‌کنند بلکه یک سری حرف‌های کلی و عامه‌پسند می‌زنند مانند اینکه ما مستقل از خارج عمل می‌کنیم و خواستار مشارکت مردم و تغییرات مسالمت‌آمیز هستیم. این حرف‌ها خط‌مشی مشخصی را که بیانگر وجود یک اپوزیسیون حقیقی باشد نشان نمی‌دهد. آنها به مسائل جزیی و ساده‌ای متوسل می‌شوند و می‌خواهند از این مسائل، پایه‌ای برای تغییرات مورد نظر خود بسازند در حالی که این را نمی‌توان مخالفت و اعتراض نامید بلکه این دشمنی است. این چیزی جز صادر کردن حکم قبل از محاکمه و متوسل شدن به بهانه‌های واهی و اتکا به اشخاص شکست‌خورده و مغرضی مثل عبدالحلیم خدام و امثال او نیست. آنها فاقد هرگونه مشروعیت شخصیتی و سیاسی و عملی هستند. ما هم خواستار تغییر و اصلاح هستیم ولی آنها شیوه دشمنی را در پیش گرفته‌اند نه اصلاح.

■ آقای محمود الدغیم! شما رفتار نظام سوریه نسبت به مخالفان داخلی و خارجی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

الدغیم: در ابتدا از آقای احمد حاج علی می‌خواهم که نگاهی به عرصه داخلی بیفکند. اولاً آقای «عارف دلیلی» که خودش از طایفه علوی و مورد احترام ما است صرفاً به خاطر انتقاد از فسادهای اقتصادی زندانی شده است. ثانیاً در حالی که او در زندان بود اراذل و اوباش را به منزل او فرستادند و فرزندش را به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند که تصاویر دلخراش آن در اینترنت منتشر شد و وقتی ایشان به بیمارستان انتقال یافت باز هم او را تعقیب کردند و در آنجا هم به ضرب و شتم او پرداختند. نکته دوم، کسانی که بیانیه بیروت- دمشق را امضا کردند صرفاً به خاطر اینکه خواستار برقراری روابط دوستانه با کشور برادر لبنان بودند بازداشت شدند. نکته سوم، آقای محمد عبدالله به صرف اینکه نامه‌ای را در یک انجمن قرائت کرده بود خودش و حتی فرزندانش زندانی شدند. شیخ الخزنوی که انتقاداتی را مطرح کرده بود به شکل مرموزی فوت کرد و هنوز هم عامل این جنایت مشخص نیست.

■ آقای عبده! با توجه به همه مسائلی که مطرح شد به نظر شما راه خروج از این تنگنا چیست؟

عبده: صریح بگویم که این حق مردم سوریه است که با شفافیت کامل با آنها رفتار شود. می‌دانیم که نیمی از مردم سوریه را جوانانی تشکیل می‌دهند که کمتر از ۲۱ سال دارند و شمارشان به ۱۰ میلیون نفر می‌رسد. مردم سوریه هر سال حدود ۳۵۰هزار تن از دانشجویان دختر و پسر را وارد بازار کار می‌کنند. در واقع تغییرات آینده به دستان پاک همین نسل صورت خواهد گرفت.

■ چگونه؟

به سادگی تمام و از طریق فعالیت‌های عمومی و فعالیت در عرصه جامعه مدنی و از طریق سازمان‌های حقوق بشر. در حال حاضر زمینه‌های باریکی در سوریه وجود دارد که ما باید از همین زمینه‌ها استفاده کنیم و آن را به‌تدریج گسترش بدهیم. در مقابل، نظام هم باید خطیر بودن شرایط را درک کند و از تغییرات استقبال کند. آنچه که آقای احمد الحاج می‌گویند یک سری سخنان نظری است ولی در عمل خلاف آن را می‌بینیم.

خبرها

بازداشت ۲۲۰ عضو اخوان‌المسلمین در مصر

فارس: نیروهای امنیتی مصر ۲۲۰ عضو دیگر اخوان‌المسلمین را بازداشت کردند و بدین ترتیب شمار بازداشت‌شدگان اعضای اخوان‌المسلمین در ۳ ماه گذشته به ۸۵۰ نفر رسید. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، این افراد که روز دوشنبه برای حمایت از حسن الحیوان از مقامات اخوان‌المسلمین در منطقه زقازیق در ۸۰ کیلومتری شمال شرق قاهره، تظاهرات کرده بودند، بازداشت شدند. عبدالمومن عبدالمقصود وکیل این گروه از بازداشت‌شدگان گفت: «استنباط ما این بود که این افراد آزاد خواهند شد ولی پلیس آنها را آزاد نکرده است.» الحیوان به‌دلیل حمل اسلحه غیرمجاز و خشونت در دوران انتخابات پارلمانی سال گذشته به زندان محکوم شد. روز دوشنبه یکی از دادگاه‌های امنیتی مصر دستور آزادی وی را صادر کرد ولی وی همچنان در زندان باقی ماند. بیانیه‌ای در پایگاه اینترنتی اخوان‌المسلمین روز گذشته اعلام کرد که در تظاهرات دوشنبه حدود ۱۰ هزار نیروی امنیتی این ۲۰۰ نفر تظاهرکننده را محاصره و بازداشت کردند. مقامات پلیس مصر که نامشان فاش نشده است دستگیری این تعداد از اعضای اخوان‌المسلمین را تائید کرده‌اند.

پلیس بنگلادش با اعتصاب‌کنندگان درگیر شد

ایرنا: پلیس ضدشورش بنگلادش روز سه‌شنبه برای متفرق کردن صدها فعال مخالف دولت که در جریان یک اعتصاب عمومی درصدد راهپیمایی بودند از گاز اشک‌آور و باتوم استفاده کرد. به گزارش خبرگزاری «آسوشیتدپرس» از داکا گزارش‌های خبری تلویزیونی حاکی است که دست‌کم ۴۰ تن در جریان درگیری در پایتخت و شهر «نارایانگانج» زخمی شدند. براساس این گزارش زمانی که معترضان تلاش کردند به سمت منطقه «ماهاخالی» در مرکز داکا تظاهرات کنند پلیس با استفاده از گاز اشک‌آور و باتوم دخالت کرد که بر اثر آن دست‌کم ۱۰ نفر زخمی شدند. شاهدان گفتند درگیری پلیس با یک گروه دیگر از معترضان در منطقه دیگری در مرکز داکا نیز دست‌کم پنج زخمی برجا گذاشت. بنا به گفته شاهدان معترضان چهار دستگاه کامیون را که در یک منطقه تجاری شهر پارک شده بود به آتش کشیدند. به گزارش تلویزیون غیردولتی «ان تی وی» پلیس باتوم به دست در شهر نارایانگانج نیز حدود ۲ هزار معترض را بازداشت کرد و دست‌کم ۲۵ تن از شرکت‌کنندگان در این اعتراض‌ها را که برخی از آنها سنگ پرتاب می‌کردند زخمی کرد. این خشونت‌ها همزمان با آغاز یک اعتصاب عمومی ۳۶ساعته ضددولتی بنا به دعوت ائتلاف مخالفان دولت صورت گرفت. ائتلاف چهارده‌گانه احزاب مخالف که عوامی لیگ آن را رهبری می‌کند خواستار تغییر و اصلاح نظام انتخاباتی کشور و کناره‌گیری دولت شده است.

توقف مذاکرات شبه‌نظامیان اسلامی و دولت سومالی

ایسنا: «اتحادیه دادگاه‌های اسلامی» در موگادیشو اعلام کرد که مذاکراتش را با دولت موقت سومالی متوقف کرده است. به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) به نقل از روزنامه الشرق‌الاوسط چاپ لندن شیخ شریف شیخ احمد رئیس اتحادیه دادگاه‌های اسلامی و رهبر جدید موگادیشو که شبه‌نظامیانش طی هفته گذشته کنترل پایتخت سومالی را به دست گرفته‌اند، گفت: علت متوقف کردن مذاکرات این بود که دولت سومالی طرحی را مبنی بر دخالت نظامیان اتحادیه آفریقا در کشور به پارلمان ارائه داده است و این اقدام از نظر ما ورود به منطقه سیاسی ممنوعه است و تا زمانی که دولت از این تصمیم صرف‌نظر نکند ما مذاکرات را آغاز نخواهیم کرد. جلسه بررسی این پیشنهاد روز دوشنبه برگزار شد اما به دلیل اختلاف نمایندگان و بالا گرفتن مناقشات شیخ آدم مجبور شد تا رسیدگی به این مسئله را به سه‌شنبه موکول کند. نمایندگان پارلمان سومالی درخصوص این طرح پیشنهادی، به سه گروه تقسیم شده‌اند دسته‌ای موافق و گروهی مخالفند و گروه سوم نیز موضع‌گیری میانه را اتخاذ کرده است.

یک کشته در تصادف کامیون آمریکایی در کابل

بی‌بی‌سی: مقامات امنیتی در افغانستان می‌گویند در تصادف یک کامیون نظامی نیروهای آمریکایی با یک موتورسیکلت در شمال شهر کابل حداقل یک کودک سیزده ساله کشته شده است. این حادثه در ساعات اولیه روز سه‌شنبه ۱۳ ژوئن در یک جاده پررفت و آمد روی داد و به گفته یک منبع پلیس کابل که خواست نام وی فاش نشود کامیون نظامی آمریکایی پس از منحرف شدن از جاده اصلی با موتورسیکلت تصادف و با یک خانه برخورد کرد. حدود دو هفته پیش نیز حادثه مشابهی در نزدیکی همین محل روی داد که منجر به تظاهرات گسترده و خشونت‌باری در شهر کابل شد و در جریان آن به گفته منابع رسمی سیزده نفر کشته و بیش از صد تن دیگر زخمی شدند. منابع وزارت داخله (کشور) افغانستان می‌گویند وزیر کشور، فرمانده پلیس کابل و برخی دیگر از مقامات امنیتی به محل حادثه رفته‌اند تا از بروز خشونت‌های احتمالی نظیر دو هفته پیش در این محل جلوگیری شود. تاکنون شواهدی مبنی بر بروز خشونت پس از این حادثه آشکار نشده ولی گزارشگران می‌گویند نیروهای امنیتی با چند گزارشگری که می‌خواسته‌اند از محل حادثه تصویربرداری کنند برخورد تند کرده‌اند.